

[Leipzig], 2./3. (?) Februar 1560

Von Joachim Camerarius d. Ä.

Druck: Camerarius, Epistolae S. 466-468.

S. D. Neque ego, mi Hieronyme, dissimulandum tegendūmve vnquam putaui studium diligentiae et conatum industriae in exprimenda forma orationis, cuius exemplum esset antiquitatis incorruptus vsus, neque id tamen me consecutum esse quod expetui atque volui, intelligo et scio. Quod autem tibi alijsqüe quibusdam eruditiss[imis] viris in hoc genere aliquid profecisse videor, ob id non possum non admodum laetari. Sed quam caussam affers, qua et verè generosus atque magnificus non tam Dominus quām patronus tuus, et tu deterreri posse videamini, quò minùs crebras litteras mihi mittere audeatis, eam nullo modo accipio. Ad negotia quidem et occupationes graues atque varias quod attinet, non sum ego tam iniustus, vt mihi eum qui sibi nequeat, vacare postulem. Te verò semper posse existimo otij tantum habere, quo ad litteras nobis scribendas vel vtaris vel abutaris. De his igitur hactenus. Ioachimus F[ilius] adhuc officio suo mittendis litteris mihi satisfecit. Cuius quemadmodum nauigantibus ventos secundos optare solemus, ita precor benignitate et fauore diuino cursum studiorum fortunari, vt feliciter prouectus in portum suo tempore deferatur. Ab altero filio Philippo quem Tubingae studere placuit, nihil iam satis longo tempore cognoscimus. Ioannes vobis vicinus est, cuius aetas sanè augescit. Duo reliqui in ludis nostratis discunt litteras. Ita patrimoniu[m] et quae labore nostro acquiruntur, in his quasi aruis conseruntur. Oro autem filium Dei custodem generis humani, vt iubeat eos fructus produci, qui ipsius nomen celebrent et adiuuent coniunctionem et societatem χριστωνύμου λαοῦ. Sed de his nimis verbosi fuimus. Chunradum neque tempus, quo hīc commoratus est, malè collocasse confido, et rectē tandem auocari iudico, vt conficiat spacium et ipse studiorum. Inprimis mihi grata et iucunda fuit singularis probitas et ingenuus pudor ipsius: quam laudem his temporibus à non multis appeti, atque à plurimis contraria affectari video. Ac cupio tibi mea caussa illum carum esse. Quam prioribus litteris de Sexti editione spem fecisti, eam fouemus cum magno desiderio lectionis illorum librorum, non tam propter dogmatis constitutionem, quām doctrinae veteris cognitionem: quae dum refellitur, necessariò etiam explicatur. Sed an Sexti illi libri tres sint, quos concessione ampliss[imi] ordinis ciuitatis vestrae aliquantis per penes me habui, planè dubito: cùm ille perhibetur 10. libros composuisse. Verùm de hoc viderit noster summus Henricus Stephanus. Cuius patrem virum pietate et virtute doctrinaqüe praestantem audiebamus mortem obiisse. Eius memoriam de opt[imarum] artium studijs in primis bene meriti versibus quidem vulgaribus, οἵα τὰ ἡμέτερα μουσώματα, animo verò prompto sumus prosecuti. Visum autem est versus illos litteris his adiungere. Vale. 5. (!) Non[as] Februar[ij]. 60.